

Protokoll förut vid diskussions-
föreningen "Trycks" möte hos
Hemming Persson Stålen, Fredagen
den 9 November 1890.

§ 1.

Anmälde sig och intogs i föreningen Per
Olafsson i Österbålen.

§ 2.

Förättades upprop. Hvarvid följande personer
voro närvarande: O. Olsson, Jonas Petter
Nilsson, Jöns Nilsson, Simon Nilsson
A. F. Bergström, Per Olsson, Per Jonsson
Nils Johansson, Anders Andersson alla
från Westerbålen. Nils Larsson, Erik Larsson,
Eas Larsson, Eas Danielsson, Jonas Olsson,
Carl Granlund alla från Österbålen.
J. P. Gren, Anders Eriksson, Olaf Olafsson,
alla från Backen. A. Johansson i
Hälsmon, Jonas Persson i Båle samt
Erik Nilsson i Lönneåsa af hvilka
dock flertalet under mötets löp,
infunno sig.

§ 3.

Upplästes protokollet från föregående
möte, och godkändes sedan deri gjorts
en obetydlig ändring.

§ 4.

Härefter öfvergick man till diskussion
af följande fråga: Äro våra husdjur
berättigade till bättre skydd
än hvad lagen föreskrifver?
(af Hemming Persson)

Frågan inleddes af dess uppställare
Hemming Persson, hvilken ansåg
att lagskiftningen hade ganska litet
skedd för djuren, värd husejnen
behandlades illa på många sätt,
straff fanns nog i lag stadgadt för prästen
misshandel af djur, dock ansåg talaren
dette straff för litet, hade det vara
på sin plats att lagen i detta fall
skärptes betydligt.

Per Larsson i Backen hörde att
det nog kunde vara bra att straff för
djurplågeri skärptes, men det hjälpte
icke, såvida icke medborgaren själv blifver
övertygad om det orätta dertill. I folk-
skolan borde man lära barnen det rätta
i detta förhållande, Vi ha öfver oss kyrkan
som förbjuder, sådant hvar för öfver prestens
kyrkans tjänare borde upplysa folket om
det orätta i detta förhållande.

Hemming Persson ville bemöta Per
Larsson, hörde icke djurplågeri kunde
förbyggas på öfvertygelens väg, ansåg
att lagen borde skärpas, synnerligast
som straff för andra brott vore betydligt
större. Per Larsson hade icke sagt
att djurplågeri helt och hållet kunde
borttagas om man kunde öfvertyga folket
om det orätta karaktären. Hörde likväl
att det ej heller hjälpte att skärpa straffet.

Olof Olsson Westrikåsen instämde
med Per Larsson, föräldraans borde in-
skärpa mildhet mot djuren hos sina
barn, det vore rätt och omenskligt
att behandla djuren illa, men likväl
plågrades djuren på många andra sätt

såsom af oskickliga jägare och dylikt.
 hade varit berättas om några som
 dappat en råtta i fotogen och sedan
 anlänt densamma, ansåg sådant
 för brist i uppföstran, således borde
 en ändring till det bättre ske på
 uppföstringens och öfvertyggelsens väg, nämligen
 äfven att lagen i detta fall vore slapp.
Hemming Persson således skulle det
 gå lätt på öfvertyggelsens väg äfven
 för andra brott, vidhåll ett påstående
 att lagen borde ändras, äfven under slagt
 plågades djuren på det grymmaste sätt
 dock hade denna method på den sednare
 tiden något förändrats.

Olof Olsson bemötte Hemming Persson
 trodde att i detta fall gick det bättre att
 öfvertyga än i andra fall, ansåg att
 i slagt kunde lagen ingenting sträffa.

Anders Persson instämde med Hem-
 ming Persson, ansåg att djuren plågades
 på flera sätt, lagen borde skärpas
 äfven borde tillägs att den lag som
 är bättre följes i detta afseende.

Per Persson ansåg att om lagen
 skärptes gjorde det litet till saken,
 ingen kunde se alla ställen der
 djurplågeri förbyggick, såsom i flögarna
 der kastarne kunde plågas på alla
 sätt af oförnyliga timmerkörare.

Nils Jonsson Westerkålen ansåg
 äfven att lagen borde skärpas han vore
 i detta fall förslapp, samt att folket
 skulle öfvertygas om djurplågeriets ned-
 styggelighet, ansåg att förste vilkoret
 handlade om att implantet mildhet mot
 djuren hos barnen.

Anders Persson Westerhålen

Wille till sitt förra yttrande tillägga
att det borde tillrättas flera tjänste-
män som tillräge att skaff för djur-
plågen beifrädes.

Nils Persson Östrikalen Instämde

i Hufvudsake med Anders Persson synnerligen
i hvad det anginge att tjänstemän tillrättas
som bärde på hvad som så fallet tillräge
att djurplågen ej finge förkomma.

Häufigt var Diskussionen slut och enades
man efter en stunds öfveläggning^{om} att
Diskussionen skulle få utgåwa bräcte

Häufigt öfvergicks till andra frågan
som hade följande lydelse:

Hvilken af Östersunds tidningarna
är den mest läsvärda?

På Hemming Persson var öfven denna
frågas uppställare blef han uppfordrad
att inlede den samma, och yttrade dervid
att alla tidningar vore läsvärda dock i
mer och mindre grad, ville för sin del
förorda Östersundsposten såsom varande
af bättre och gedignare innehåll.

Anders Andersson Backen Förordade

Jämtlandsposten

Per Olsson d.y. Östrikalen Instämde
med Anders Andersson.

Olof Olsson Westerhålen Wille be-
Hemming Persson förklara på hvad sätt
Östersundsposten vore bättre synnerligast
som Jämtlandsposten vore betydligt
större och folketligen borde hafva
ämnestund mera innehåll.

Hemming Persson Östersålen

Visserligen kunde det handa att Jämtlands-posten var större, men Östersunds-posten hade flera korrespondenter från aflägnade orter och innehöll äfven bättre upplyningar om riksdagens förhandlingar.

Per Larsson Backen Bematte Hemming Persson

trodde Jämtlands-posten vore lika godt utrustad hvad korrespondenter beträffade, hade funnit Östersunds-posten konservativ, Jämtlands-posten deremot liberal. Östersunds-posten spreddes mera uppsatte män om de äfven beginga något fel, icko så Jämtlands-posten. Hvad Jämtlands ställehande beträffade hade sig talaren hafva mindre förtroende för denna tidning.

Magnus Larsson Riden Instände med

Per Larsson och ville tillägga att Jämtlands-posten hade flera korrespondenter inom Jämtland såsom vänned den ort, som borde hafva största intresset för Jämtlandsvärlden. Äfven hade Jämtlands-posten en afdelning under rubriken "Fria Ord" i hvilket det stod färdigt och en frött att framlägga sina ^{använtade åsikter} åsikter.

Hemming Persson Östersålen Widhöll

sitt yttrande. Jämtlands-posten hade otvifvelaktigt mindre referenter från riksdagen, och äfven från andra mera betydande platser.

Olof Nilsson Westerboden Instände

med Hemming Persson. Östersunds-posten refererar bättre riksdagens förhandlingar, ville upplysa att äfven i denna tidning filmas Fria ord och beklåda, hade sett afsmak för Jämtlands-posten under Laxarettstidning.

Olaf Olsson Westerhålen var med
anledning af Lazarettstribden af alldeles
motstånd afsett, tyckte redaktionen Wickström
gjorde rätt i att afslå misshandeln.
Anders Löfgberg Österhålen Wille undersöka.

Olsson yttrade dock derjemte att
Lazarettstribden var fullt berättigad
från Wickströms sida.

Lonas Persson Backen Jämtlandsposten
vord mera fri och oroad, Östersundsposten
deremot som varande belagstidning
måste yttra sig med mera försigtighet.

Anders Persson Westerhålen

Lade sig icke kunna betvina tidningarnes
innehåll, hade dock funnit att Östersunds-
posten icke hade mera reda på riks-
dagens förhandlingar och dylikt än
Jämtlandsposten.

Olaf Jonsson Österhålen Wille ej
förkasta Jämtlandsposten synnerligast
som han höll sig för denna tidning
och som orden föll: Man håller efter
den man åter i lag med, trodde dock
att Wickström lågit fel i Lazarettstribden.

Olaf Nilsson Westerhålen trodde att

Burman var störstägaren af
Östersundsposten och borde således
icke vara i så stort beroende af andra
med afseende på tidningens hållning.

Hemming Persson Österhålen

Lade sagt hvad han tänkt, med med
anledning af Lazarettstribden ville,
han säga annu några ord, trodde storle
orsaken dertill var personligt hat, Humbom
vare ej så dålig hvilket lätt bevisades
därför att Östersunds Lazarett höft att

uppsvisa den minsta dödlighetsciffran
 jämfördes med Läkarettan & andra orter
Nils Jonsson Westerbålen

Var sig instämmande med Anders Persson
 tyckte för öfrigt att hvar och en måste
 hålla med att. trock äfven att både rika
 och fattiga blifvit efter både förmåga till
 godo och illa.

Magnus Larsson Backen Ansåg
 det förätt att Jämtlandsposten förhållades
 endast för Läkarettstriden skulle trock
 Herrens skatt de rika bra, ej så
 de fattiga, dessutom var dock Herrens
 ingen Kirurg hvilket var en nödvändig
 Aetingel för en Läkarettläkare.

Anders Persson Westerbålen Trodde
 tullstriden var största orsaken hvarför
 Jämtlandsposten symmerligast af perso-
 nektioner förkastades, trock för
 öfrigt att det var patienterna som började
 Läkarettstriden och ej redaktionen Wickström
Peter Larsson Backen Ville ännu en gång
 framhålla Jämtlandsposten som varken
 mera läsvärd, han meddelade samma
 nyheter som Östersundsposten, var
 betydligt större, och innehöll följaktligen
 mer. Hvad Läkarettstriden beträffade
 hade redaktionen Wickström gjort det
 bra om man blott såg till själfrälskan.
 Han hade ju försatt sig att behjälpa
 ett fel och stod således på folkets
 symmerligast de fattigares sida

Olof Jonsson Österbålen Ville bemäta
 Peter Larsson, trock Wickström såg på sitt
 eget bästa det var ej för att försöka en
 rättvis sak utan för att göra ett bra.

Olof Olsson Westerkålen Demotte

Olof Jonsson, hade icke att Wickström
säg på sitt eget bästa utan fast mer på
det fattiga folkets, sade sig icke kanna
doktor Hernblom personligen men trodde
att han var dålig. Hade äfven att re-
daktör Wickström hade levis för doktors
Hernbloms felaktighet innan han började
Laxarettstriden. Hund tidningarna behålla
de hade han funnit att Österbundsposten
gerna släpade äfven högt upprettade mans
felaktigheter de Samfundsposten deremot
äfven sade sådana sanningen

Olof Nilsson Westerkålen Wille vil-

lrat några ord i Per Larssons yttrande
nemligen att man skulle icke se på
medlet utan på ändamålet och lyckat
med anledning derutaf att Per Larsson
ville på Laxarettstriden tillämpa den
jesuitiska satsen "Ändamålet helgar medlen"
hvilket var ett hemligen trefullastigt
försvår för Wickströms rätt häutlummar.

Per Larsson Backen Wille försvare

sitt nyss förut gjorda påstående, hade icke
sagt att man skulle se på ändamålet
utan på själva saken, annars sats gick
ej tillämpad på hans yttrande allmänstund
doktor Wickström i sitt anfäll mot dr.
Hernblom icke anfänt några orätt-
färdiga medel. Ett skupt ord kunde
ej betraktas som något oärligt medel.
Olof Jonsson hade yttrat att Wickström
säg på sitt eget bästa det var ej för
att försvare en rättvis sak utan för
att göra ett "bravat," kunde icke förstå

hvarför man så gärna ville lyda allt till det västa, vare sig man sågs för att lyda allting till det bästa. Träde för öfrigt att Lustitombudsmannens uttalande i frågan vare ett ojäfaktigt bevis för doktor Hernbloms brottlighet.

Olof Larsson Östvikalen Säg delvis Per Larsson rätt men som han sade sig känna till förhållandena i Lazarettet säger han påstå att man öfverdrif mycket med afseende på Hernbloms brottlighet. Säg sig själv anlitat Hernblom i 20 års tid och hade funnit honom human och tillmötesgående.

Carl Granlund Östvikalen Ansåg Jämtlandsparten bättre och mera läsvärd, Östersundsparten ville han ej bedöma men hade funnit klassikerna i Konung och kunde ej tala sådant.

Erik Larsson Östvikalen Sade att Wickström vare afskyvärd genom sitt tillvägagående mot doktorn Hernblom.

Carl Granlund Östvikalen Hade ej tänkt upphäva vidan i denna fråga men med anledning af E. Larssons yttrande ville han säga ännu något. Kunde Wickström kallas afskyvärd så kunde detta i ännu större grad tillämpas på dr. Hernblom. Hade dr. Wickström gått plumpet tillväga mot dr. Hernblom så hade han rättvisan på sin sida, då Hernblom deremot gått plumpet tillväga mot hundratal olyckliga medmänniskor hvilkas namn blifvit honom anförträtt.

Anders Hagberg Österkölen Instämde i
hufvudsak med Carl Granlund.

Pers Larsson Backen Wille icks nu
yttra sig hvilken ledning han ansåg mer
lämplig, men med anledning af Läkarett-
studen sade han sig stå fullkomligt på
dr Wickströms sida.

Olof Nilsson Westerhålen Wille blott
upplyso att Pers Larsson uppfattat Östern.
posten orätt Burman sth ej heller
fullt på dr. Hernbloms sida, han gick
blott mera hänsynsfullt tillväga än
hvad dr. Wickström gjort.

Anders Persson Westerhålen Tyckte
sig finna att man förömdt Länthandsposten
endast för Läkarettstuden (skulle), nu
sedan den var slut kunde man ju
ända sig i detta afseende.

Pers Larsson Backen Sade sig icks
hafva någonting emot dr. Hernblom för
sin enskilda del, men när Justitie-
ombudsmannen var emot honom så
svor han att han felat, om han var
skickelig som läkare borde han hafva
visat det. Kyllade Länthandsposten
därför att han ifrås för rättvisa.

Carl Granlund. Österkölen Wille yttra
ännu några ord i Läkarett frågan, hade
sjelf tillfett dr. Hernblom endast engång
och kunde med afseende detså ej tillagga
på honom, men visste bestämt att han
uppfatt sig brutalt i många fall syn-
nerligen mot de fattiga och det var
just det som Wickström beifrat, anförde
som exempel för sitt påstående att

hans mor legat på Östersunds Läkarett
under Hernbloms vård, och fått ligga
der flere dagar, innan Hernblom ens
såg på henne, ehuru det var intet
annat att vänta än döden, så hade hans
mor berättat för honom, och tillade talan-
gen, vet att min mor aldrig lygde i mig
Wille ännu en gång påstod att
Klas Emilson kunde han på inga villkor tala.
Anders Persson Westukälén Wille som
bevis för dr. Hernbloms braktalitet anmärkte
att en hästjägare Turke som fått ett finger
öfverlitet därför gått under Hernbloms vård
och att sedan det på ett mycket oskickligt
sätt läkats af Hernblom och Turke därför
förbrätt honom, han då i vredesmod
braktat upp det rummet.

Sådan var i korthet det hufvudsakliga in-
nehållet af den hemliga nögliga dis-
kussionen hvilken hämnad på flera
tilltydande afslutades, hvarpå efter
någon öfverläggning antogs följande
resolution:

Mötet anser Länslandsposten äro
den mest påsvärda tidningen
dels emedan den är länets bästa
nyhetstidning och dels emedan
den öfverskyller den enes fel
lika litet som den andres.

Häremot reserverade sig Olof Nilsson
i Westukälén och Olof Jonsson i Öst-
erålen hvare sinde den rehare ville kapa
resolutionen ändrad på undv: Att Län-
landsposten är länets bästa nyhetstidning
men att redaktionen har gjort den enes
fel till den andres oförd.....?

Släpfter öfvergickes till behandling af
följande motion inlämnad af Olof Jonsson
Und hålles det föreningen föreslår ett
lämpligt nytningsmedel för icko rökare
i stället för tobak, som ej bör vara
berusande eller giftigt.

Öfver denna motion utspann sig en
hemligen långvarig diskussion med alla
möjliga förslag men dels i följd af
pejrande diskussions innehåll, dels och
i följd af flera medlemmars anhängan att
denna diskussion ej i protokollet skulle införas
samt slutligen i följd af undertecknades o-
förmåga att kunna skrifva ett protokoll
som med något intresse kan ähvas ha
dendamma blifvit utelämnad.

Emellertid blef dock den ifrågakommande motionen
afslagen.

Dels på upptag till behandling ett af
anonyma författad inlämnat förslag sålydande:
För att underhålla föreningen föreslår under
tecknade ett till hvarje möte väljas en
eller två personer som skola uppläsa
minst en skämtsam eller allvarlig sträf
sevar, antingen på vers eller prosa.

Detta förslag blef genast antaget (dock
med den ^{förändring} att till nästa möte
blott väljas en, och blef dertill utvald
Carl Granlund hvilken nästa möte skulle
underhålla med hvad han fann lämpligast
§ 5

Till ordförande för nästa möte valdes Nils Persson
Österkalav och till vice ordf. N. Larsson Viken
§ 6

Besluts att nästa möte skulle hållas i Söndagen
den 20 Nov. 1890 vid den vanliga tiden

Justeras:

Per Persson

Tag som ofram,

Anders Larsson

Ol. Granlund.

Sekreterare.

Redf.